

Fyrtårnet

Af Julie Blegvad

Indholdsfortegnelse

Foromtale	3
Teaser:	3
Baggrund og instrukser til spilleder	3
Hvem spiller hvem i de forskellige scener:	4
Karakterer:	5
Constance Mueller f. Von Hessen	5
Mary O'Brian f. Fitzgilbert	6
Eliza McDougal	7
Heinrich Mueller	8
Thomas Malachy O'Brian	9
Tobias Murdoch	10
Fion McDougal	11
Løjtnant Pierre Marbillion	12
Scene 1: Ud af tågen	16
Del 1:	16
Del 2	16
Del 3	16
Scene 2: Et sammenhold på tværs.	17
Scene 3: Når tavshed ikke er guld	18
Scene 4: Når man først har set det	19
Scene 5 Et privilegeret liv	20
Scene 6 En tragedie	21
Scene 7 Et skænderi og stormvejr på vej	22
Scene 8 Den mistede barndom	23
Scene 9 Stormen	24
Scene 10 Fyret	25
Scene 11 Fårene	26
Scene 12 Uret	27
Scene 13 Hvalen	28
Scene 14 Tobias Murdoch	29
Scene 15 og 16 Outro interviews	30
Collage over spillerkarakterer	31

Foromtale

"Hvad er der dog foregået her" gispende den unge løjtnant. Øjnene var vidt åbne og lommenørklædet var presset godt op foran næse og mund i et forsøg på at holde stanken ud og ansigtet var helt blegt. Thomas stod som forstenet, han havde aldrig set noget lignende, en blodig klump, der engang havde været et menneske lå ved foden af trappen. Lyden af indianeren Gentle Wolfs stemme lød ind gennem døren, han sang en afsit folks sange, Thomas var ikke ekspert og forstod ikke sproget, men det lød som en klagesang.

Teaser:

En lille dystre øde ø ud for Nova Scotias kyst i 1890'erne, et fyrtårn, 6 mennesker og en hyrdehund alene i en storm. Hvad kan dog gå galt i dette horror scenarie?

Baggrund og instrukser til spilleder

Ideen kom fra en drøm (ikke min egen men min kærestes) der handlede om 3 piger som fik en fælles psykose og slog deres mænd ihjel. Kæresten og jeg blev hurtige enige om at det kunne være et interessant koncept til et scenarie. Herefter gik arbejdet i gang med at finde på setting, tidsperiode og alt det der hører til. Der er masser af inspiration fra film og serier som The Frankenstein Chronicles, Heavenly Creatures og The Machinist, samt lidt fra et par virkelige begivenheder.

Det hele handler om stemning, det er dystert, dvælende og af en anden tid. Det er det afsidesliggende, en natur man skal have respekt for og psykologisk drama og gys.

Spillerne har meget frie tøjler, der ingen grund til ikke at lade dem køre ud af en tangent. Twistet ligger i perspektivet, det de oplever skal virke lidt syret, underlige symptomer, sanser de måske kan eller ikke kan stole på o.s.v. Pointen er, at de tre kvinder i fortællingen har oplevet en fælles psykose. Hvad der har bragt dem der kan spillerne være med til at forsøge at belyse, er det karakterernes baggrund, indbyrdes dynamik eller isolationen. Eller måske en blanding af ting.

Hvem spiller hvem i de forskellige scener:

Eliza, Mary og Constance spilles af hver sin spiller og altid af de samme.

Heinrich (Har 1 scene) Spilles af den spiller der eller spiller Mary

Fion (Har 2 Scener) Spilles af den spiller der eller spiller Constance

Thomas (Har 2 Scener) Spilles af den spiller der eller spiller Eliza

Tobias (Har 3 Scener) Spilles af den spiller der eller spiller Mary

Pierre (Har 3 Scener) Spilles af den spiller der eller spiller Constance

OBS i scene 11 spilles fårene og Edgar af spilleder

OBS I sidste scene interviewer Pierre Eliza og Tobias interviewer Mary og Constance.

Marys spiller: Heinrich og Tobias.

Constances spiller: Fion og Pierre

Elizas spiller: Thomas

Karakterer:

Constance Mueller f. Von Hessen

23 år gammel, af fornem tysk familie. Mørkt hår, grænsende til sort og et par gnistrende mørkebrune øjne. Middelhøj med en meget velformet krop. En bleg hud og træk der lever op til tidens skønhedsideal.

Din far kiggede på dig, "Et er at du snart bliver 23 og burde have været gift for længst, noget andet er at familien har brug for, at du gifter dig så vi kan undgå skandaler". Han sukkede dybt. "Din mor og jeg har set igennem fingre med din løsagtige opførsel, nu må det høre op". Du sydede og kom med et par ophidsede bemærkninger om du ikke havde til sinds at gifte dig med en eller anden snottet officer knægt og rejse langt væk bare så de kunne undgå at de andre snobbete og sølle landadels familier pegede fingre ad dem.

Din far havde været grov og låst dig inde, selvom din mor græd og spurgte om det nu også var nødvendigt. Kort tid efter var brylluppet arrangeret og du mødte idiote,n eller Heinrich,, der rent faktisk så alt andet en grim ud i sin uniform. Din trolovede Heinrich var flink, bevares, ja tålelig, men kedelig grænsende til det søvndyssende og så havde han et trebenet (åbenbart en vådeskudsulykke!). Brylluppet gik glat, alle beundrede din kjole og kommenterede på dit smukke udseende. I krogene ved du dog udmærket godt, at folk hviskede om at dine forældre vist havde været temmelig ivrige efter at få dig gift væk og ikke mindst få dig så langt væk som muligt. Nå, men Canada lød da interessant for en tid og du skulle nok finde en udvej til at få det som du gerne ville have det.

Mary O'Brian f. Fitzgilbert

31 år gammel, mellem brunt krøllet hår, ikke så høj og bleg og fregner. Har mistet alle sine 3 børn.

Du sad i det lille aflukke stod skriftestolen, kirken var ikke stor her i den lille by Clonakilty og havde de store katedralers lysindfald der gav en stemning af ophøjethed. Fader Murphy sad på den anden side af afskærmningen, du kunne høre hans rolige åndedræt. "Hvad ellers mit barn?". Du kunne høre, at han vidste at der var mere..."Det er Thomas", fløj det ud dig "Han virker så ligeglad, han sørger slet ikke over vores børn, ikke engang lille Kathleen", tårerne og raseret stod dig i øjnene. Fader Murphy flyttede lidt uroligt på sig "Alle sørger forskelligt Mary".

Ja Thomas og dig sørgede forskelligt han stak af fra tingene, græd aldrig og ville ikke snakke om børnene hvilket du havde et stort behov for. Shannon var jeres ældste og død kun 3 år gammel af tuberkulose, naboer venner og familie havde støttet op med at hjælpe med meget af det praktiske, enkelte havde lagt en hånd på din arm og sagt at noget i stil med: I er unge og skal nok få flere børn. Det fik i jo selvfølgelig også. Patrik og Kathleen var tvillinger, begge nogle små skravl, født alt for tidligt. Patrik var dødfødt men Kathleen havde levet en måned. Denne gang mærkede du at folk for alvor havde sympati og ville hjælpe, men manglede ord.

Nu sad i så her i en lille båd langt fra noget der mindede om civilisation, på vej ud til en ø hvor der kun boede en håndfuld mennesker. Ingen familie ingen bekendte at støtte sig til kun fremmede. Og selvom tiderne var hårde i Irland, så var dette værre, meget værre i dine øjne. Jeres job på øen var at holde det lille landbrug på øen kørende...ja landbrug og landbrug, du vidste godt, at det var en flok får i skulle passe. Det eneste gode var at jeres hyrdehund Edgar var med, det var da fornuftigt selskab.

Eliza McDougal

19 år gammel, butiksansat, høj med langt lyst hår og blå øjne. Normalt slank men nu med en begyndende baby bule på maven og lidt tykke ankler.

Du havde aldrig troet, at netop du skulle stå i en situation hvor din fremtid afhang af en anden persons følelser for dig. Havde du ikke engang lært den lektie? Din far, der ellers havde taget sig godt af dig efter din mor Louise døde i barselssengen, havde uden at blinke sendt dig afsted da du var 7 år for at bo hos din tante Maggie i byen så du kunne komme i skole. Tante Maggie var en ældre enke, hvis egne børn var fløjet fra reden og nu pludselig stod med endnu et barn, en lille pige på blot 7 år. Du glattede dit skørt med hånden og forsøgte at få dit ansigt til at virke afslappet og neutralt og bankede på døren til Tobias kontor.

Han kiggede op smilede overrasket "Hej, jeg ventede ikke at.." "Ja undskyld" afbrød du "men jeg har noget jeg må fortælle dig.

Dit hjerte havde hamret og banket, din stemme havde lydt anderledes og du havde fysisk haft kvalme (og ikke på grund af graviditeten). Det var dog lykkedes dig at fortælle at du var gravid. Han havde først ser lidt forvirret ud og da du gentog havde han rejst sig og kom hen imod dig. I det samme reagerede han på et kald fra forkontoret og hastede forbi dig og ud, de utæmmede brune lokker i et virvar, du fangede duften af hans eu de cologne da han skyndte dig forbi dig. Du stod som forstenet, men kvalmen var væk og du havde lyst til bare at sætte dig og hulke.

Da du kom tilbage til stofforretningen hvor du arbejdede, så gamle frk Pritchard straks af noget var galt. Hun var faktisk flink og lod dig fortælle alt, hun spurgte kun til dig og dine følelser og ønsker. Dømte ikke og kom ikke med et væld af råd, foreslog bare til sidst at du burde overveje at tage ud til din far på øen. Og det var det du gjorde, Tobias havde flygtet, da det gik op for ham, at han åbenbart skulle være far og du var bange for at din far ville sende dig væk igen som da du var barn, men du vidste ikke, hvad du ellers skulle gøre. Du måtte dog væk og angsten for, at din far ville afvise eller dømme dig blev du nødt til at ignorere, lidt ligesom at ignorere lugten af hans pibe.

Heinrich Mueller

25 år gammel, yngste søn af en fin, men temmelig fattig landadels familie. Høj lyshåret, atletisk bygget og ikke uden charme. Er tidligere lejesoldat fra Hessen, men blev tvunget til at opgive militærkarrieren efter at have mistet det ene ben i en vådeskudsulykke. Han har naturligvis et fint træben.

Dine forældre havde været ærlige og med det samme sagt, at det var en kvinde med lidt af et ry du var blevet trolovet med. Egentlig var du ligeglad med det ry Constance måtte have, din familie fik en vigtig relation og du fik mulighed for forfremmelse og en chance for at blive prøvet af i det vilde Canada (og lad os endelig se, hvad pigebarnet kunne lave af skandaler der!). Dine forældre havde også sagt hun var smuk og havde også vist dig en daguerretypi. Nu stod hun foran dig, smuk smilende og sensuel. "Enchante, nu var det vel ikke en fuldstændig anstrengende tur?" hun gav dig et høfligt kindkys, tydeligvis ikke den generte type, heller ikke i en situation der let kunne være meget akavet. Du håbede du ikke rødmede da du bukkede "Nej, og slet ikke når belønningen er at blive modtaget af så charmerende et selskab".

Alt havde været som en drøm i starten, bevares du kunne godt mærke, at hun var en pige med sine egne ideer, og møg forkælet, men også et livsstykke og altid festens midtpunkt.

Skuffelsen over at blive sendt ud til den yderste udpost ved et eller andet fyrtårn på en ø der ikke havde andet, som i ingen andre bygninger og kun en lille håndfuld folk til til at passe alting, havde først ramt hende det var du klar over. Du så dog frem til det enkle liv og var sikker på at hun i hvert fald ikke kunne lave en kæmpe skandale. Hun skulle da nok også falde til, det var jo en kvindes rolle at følge sin mand.

Thomas Malachy O'Brian

36 år gammel, middelhøj, tæt bygget, med blå øjne og mellemløst hår. Har mistet alle sine 3 børn.

Mary lå næsten katatonisk i sengen, der var ikke mere gråd, hysteriske anfald eller pletter med Gud lægen...ja hvem som helst. Kathleen var stadig i live, men kun næsten, og lægen havde været brutalt ærlig om, at hun ville dø. Det var et spørgsmål om timer mente han. Du holdt hende og vidste, at det var dig der måtte være den stærke.

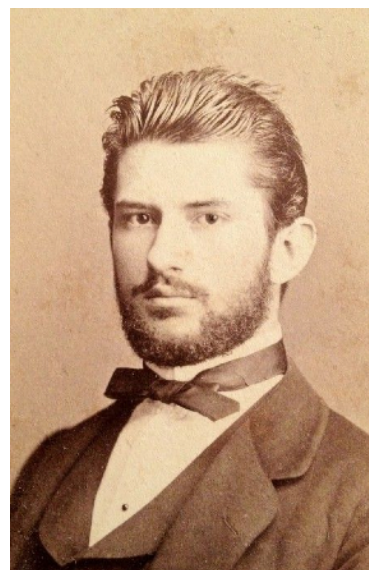

Ideen med at rejse væk, starte på en frisk et nyt var din. Tydeligvis var Mary ikke i stand til selv at komme videre efter at i havde mistet jeres børn, hun hang fast mens du nægtede at tale om børnene for at kunne holde sammen på tingene og komme videre. Den første var Shannon, hun døde af tuberkulose kun 3 år gammel. Så kom tvillingerne Patrik og Kathleen de levede ikke længe Patrik var dødfødt, men præsten der i al hast var blevet tilkaldt gik med til en nøddåb. Kathleen var bare et lille skravl der kun nåede at leve en måned.

For nu at være helt ærlig havde du også brug for at komme væk. På pubben så alle lidt medlidende på dig men ingen nævnte børnene eller spurgte til hvordan det gik derhjemme eller om de kunne hjælpe. Alle vidste at du var den der tog sig af tingene og prøvede at komme videre. Det havde været anderledes da Shannon døde, nu var tragedien måske lidt for voldsom til en almindelig snak. Her kendte folk jer ikke, måske ville freden og naturen her gøre godt.

Tobias Murdoch

28 år gammel og en attraktiv mand, kønne brune øjne, gyldenbrunt hår og et exceptionelt smil især kvinderne elsker, mændene havde måske mere lyst til at slå ham hårdt...

Duften af cigar hang i luften du tog krystalglasset, brandyen var en varm gylden farve. Guvernøren smilede "Ja du er måske lidt uerfaren til at stå med hele ansvaret for lov og orden, selv i en lille by. Klarer du det godt kan du se det som en mulighed for at gøre karriere inden for ordensmagten. Guderne må vide, at med alle de folk der kommer til fra Europa bliver der brug for en ordensmagt".

Du havde altid haft gnisten. Byen her var ligesom ikke helt stor nok til dig. At stå i spidsen for ordensmagten i byen var fint nok, her skete sjældent noget ud over et slagsmål på salonen når et par af søens folk havde fået for meget at drikke eller nogen af de nye havde svært ved at tilpasse sig. Chancen for at blive forfremmet var dog god og det ville være din billet ud af byen. Du skulle bare sørge for at der ikke var for megen ballade på salonen og undgå skandaler.

Tingene synes bare komme nemt til dig og du nyder det, når det så er sagt skal man dog ikke tage fejl, du er god til dit job. Forleden fik du afværget et slagsmål og i sidste uge fangede du en butikstyv (okay, den ældre dame var tydeligvis kleptoman og kun til fare for sin overfyldte taske).

Du har flirtet med de fleste unge kvinder i byen, i hvert fald dem der ser godt ud, senest Eliza. Eliza er køn, det må du indrømme og ikke helt dårlig i sengen. Det bliver dog næppe noget der holder du vil væk fra byen og opleve verden.

Fion McDougal

51 år gammel (men ser ældre ud), fyrmester, vejrbidt ansigt, gråbrun pjusket hår og normalt flere dage gamle skægstubbe og lugtende kraftig af pipetobak. (Fion udtales som det danske navn Finn)

Jeg løftede hende resolut op, hendes vejtrækning var hikstende "jeg vil blive her hos dig" fremstammede hun. Selvom jeg ikke så på hende vidste jeg at store tunge tårer løb ned ad hendes kind og at hendes lange mørke vipper var våde. "Skat, du bliver nødt til at bo hos tante Maggie, du kan jo ikke gå i skole her på øen og jeg arbejder jo også". "Jamen jeg skal nok opfører mig pænt. Hele tiden. Jeg lover.. faar'.

Min egen klump i halsen syntes at vokse konstant, jeg fik hendes hende fri af deres greb om min jakke og overleverede min sparkende og grædende pige til hendes tante, der blot sukkede og strøg Eliza over håret. Jeg tog en dyb indånding og kæmpede for ikke at lade mit ansigt vise hvad jeg følte og vendte mig om.

Når man arbejder med at passe et fyr har man meget tid til at tænke, Fion havde altid været lidt en enspænder, en grubler med et praktisk og realistisk islæt. Eliza mor Louise havde været Fions absolutte modsætning, hvad hun havde set i ham og hans stille tilværelse havde han aldrig helt forstået. Han havde blot været overrasket og taknemmelig og da hun et par år efter de blev gift blev gravid havde han for første gang troet at hans liv virkelig ville blive noget han knap havde turde drømme om. Det varede så lige til Louise døde i barselssengen. Efter at have passet fyret i årevis og ikke have savnet byen (andet en den mere enkle adgang til tobak), sliddet ved et mere almindeligt arbejde eller at have en chef åndende en i nakken havde valget været klart han blev ved fyret og sendte Eliza afsted da tiden kom.

Løjtnant Pierre Marbillion

Middelhøj med mellemlond hår og et ar på hagen og grå øjne med tunge øjenlåg. Pierre ser lidt ældre ud end sine 22 år.

Frøken Johnson havde netop givet jer en pause og i var alle løbet over i det lille skovbryn for at lege. Pludselig kom en af de mindre piger Eliza med en killing, "Jeg fandt den helt alene lige derovre. Jeg tror dens mor har forladt den" En af de andre drenge, en af de ældste grinede "Dens mor er nok ude at jage sig en mus, hun kommer nok igen." "Nej" sagde Eliza bestemt "Hun har forladt sin killing og nu er det min". "Det er ikke din" forsøgte du dig, men Eliza stirrede bare olmt på dig vendte sig og løb hjem med killingen.

At sidde her i båden sammen med Eliza, så mange år efter, var mildt sagt mærkeligt. Du havde altid fundet hende tiltrækkende og hun var ved gud smuk, men hun var også én man helt tydeligt ikke skulle give ordre, hun styrede selv sit eget liv og tjene selv penge. Nu sad I så i båden på vej ud til øen, hvor hendes far stod for at fyrtårnet fungerede. Du havde aldrig været der før og var bare med fordi din gode ven Tobias Murdoch havde bedt dig om at være med til at ro denne lille nye flok folk derud.

Christopher/Gentle Wolf OBS NPC/spilles af spilleder

Høj, kraftig og uden tvivl fysisk stærk, også selvom han er et sted i 50'erne, ingen ved præcis hvor gammel han er. Hans hår er langt og gråt, men man kan ane det var sort engang.

Lige siden du var barn havde du haft mareridt hver nat. Det havde gjort din mor bekymret, det vidste du. Hun havde taget dig med til stammens medicinmand, hun havde et håb om at han kunne hjælpe dig hun kunne ikke lide de natlige skrig. Medicinmanden havde bedt dig blive et par dage hos ham. I havde haft det rart, han havde lyttet til de historier du fortalte og havde selv fortalt en masse gode historier om stammen, hvordan hvordan alt var blevet skabt og meget mere. Han havde betroet dig, at dine drømme var syner, noget var sket var i færd med at ske eller ville ske.

Folk i stammen var derefter begyndt at snakke til dig på en anden måde og fortalte dig tit om deres problemer. Synerne viste nogen gange, hvad du skulle fortælle dem. Med hvide mennesker var det noget andet, de forstod ikke rigtigt, at ånderne kunne tale til dig og vise dig ting. Ak ja, jeres forfædres land var blevet taget fra jer og folk fra stammen var spredt og levede for de flestes velkomne i de hvides verden. Det gør du også, du er pelsjæger og så tjener du lidt ekstra ved at sejle folk rundt mellem øerne.

På det seneste har du haft drømme om Wendigo. Wendigo er en del af dit folks (Ojibwa stammen) tro eller overtro og myte, som de hvide ville sige. Som de gamle i stammen har fortalt dig, er han en ond ånd, der kan lokke folk til sig, besætte dem og give dem en lyst til kannibalisme og ikke mindst at begå blodigt mord. Ofte kan man fornemme dens komme med at det pludseligt bliver koldt eller der kommer en forfærdelig stank. Den kan tage fysisk form og minde om et menneske. De ældste kendte enkelte eksempler på folk, der var blevet lokket under den onde ånds indflydelse og havde begået grusomme mord og et af dens ofre var også tydeligt blevet gnavet i af et menneske.

OBS Alle **lam** er NPC'ere og spilles af spilleder

Kathleen

Lam nr 1

Lille, nuttet og meget kælent. Vil hele tiden have opmærksomhed, så vil det nusses, så vil det lege.

Patrik

Lam nr 2

Et lille sart lam, ligner lam nr 1 fuldstændig og de er lige gamle, er da også bror og søster,, der hele tiden undersøger ting og derfor også er god til at komme galt afsted. Lidt urolig og fyldt af energi.

Shannon

Lam nr 3

Et lidt ældre og større lam, lidt sky og meget bestemt. Passer lidt på de 2 andre og prøver at beskytte dem for de mærkelige mennesker.

Edgar

Border collie, hyrdehund om en hals og en meget god og loyal hund. Holder især meget af Mary, men adlyder alle.

Intro

(læses højt af spilleder)

På første sal lå Tobias Murdochs kontor, indrettet med gedigne træmøbler: skrivebord, stole, reol og et aflåst cabinet, med et stort vindue der vendte ud mod gaden. En hestevogn skrumlede forbi.

Murdoch kiggede på uret, det var snart frokost, men trods det det fine vejr udenfor og selskab af

Løjtnant Marbillion havde han overhovedet ingen appetit ovenpå gårsdagens rystende begivenheder.

Han tog en tår whiskey sank og spurgte så kvinden overfor ham "Hvad skete der ude... og, øh, start helt fra begyndelsen.

Scener:

Scene 1: Ud af tågen

Del 1:

Tilstede: Constance, Heinrich og Gentle Wolf

Der havde ikke været meget at se på under sejlturen, tågen var tæt og omsluttende dem som et tæppe, mens den stille klukken fra havet nærmest lullede en i søvn.

Gentle Wolf begyndte at fortælle en historie om Vindigo.

Tip til spilleder: Lad Constance og Heinrich reagerer på historien og lad os se lidt om deres indbyrdes forhold.

Del 2

Tilstede: Mary, Thomas og Pierre

Mens båden langsomt glider hen over vandet, lyder der et tågehorn og fårene om bord bliver lidt opskræmt og bræger. Efter hyrdehunden Edgar og Thomas har beroliget dem begynder Pierre at spørge indtil, hvor Mary og Thomas kommer fra og hvorfor de dog har valgt at dække sig ned på et sted så langt fra alt.

Del 3

Tilstede: Eliza og Fion, resten er tavse vidner til scenen

Gentle Wolf pegede pludselig ud over vandet, "se der" et lys flashede forbi og få øjeblikke efter kom Fyrtårnet til syne.

Tårnet var hvidt med en rød kant under ruderne øverst oppe, som en del af tårnet lå et relativt stor hvid bygning. Det hele lå tæt på en klippeafsats der gik stejlt ned mod det stille hav. Bag bygningen lå en stald og bag det bakkede græsmarker. Da i ligger til står 2 personer klar til at tage imod, Fion og en meget fåmælt nu tidligere fårepasser.

Tip til spilleleder: Elizas graviditet er begyndt at kunne ses, men hun er nok bange og prøver at skjule det, de har ikke set hinanden i MEGET lang tid.

Scene 2: Et sammenhold på tværs.

Tilstede: Eliza, Constance og Mary

I underetagen af den store hvide bygning ligger et rummelig lokale i forbindelse med køkkenet. En dør går ud til bagsiden af huset og fra det lille vindue kan man se stalden. Døren til køkkenet står åben for at lukke varme ind og holde fugten lidt væk. De 3 kvinder sidder ved et stort træbord en mængde uld ligger klar til kartning. Ulden skulle helst med til fastlandet om 18 dage. Kvinderne kender knap hinanden, men hver især vedde, at de den næste tid vil være dybt afhængige af hinandens hjælp og selskab, mens mændene passer deres arbejde. Hvad snakker de om og fortæller hinanden?

Scene 3: Når tavshed ikke er guld

Tilstede: Mary og Thomas

Det er skumring og ude ved stalden høres fyret brummen kun lige under lyden af vindens susen og bølgerne der slår ind mod klippen. Thomas er ved at sørge for mad og vand til fårene, da Mary kommer hen i mod ham giver ham et hurtigt kys og nusser ham på kinden. At have tilbragt tid med en gravid Eliza har sat gang tanker, om deres fortid, nutid og fremtid. Hvad mon Thomas tænker og hvordan skal deres nye liv være? Og så ville tvillingerne jo have haft fødselsdag i dag.

Tip til spilleder: Her handler det om deres forskelligheder og det hele kan ende i et skænderi.

Handout til Thomas scene 3:

Du få pludselig åndenød og smerter i brystet, det forsvinder dog igen lige så pludseligt som det kom efter et par minutter.

Scene 4: Når man først har set det

Tilstede: Eliza og Constance og måske en anden...

Det er blevet sent og Eliza er på vej i seng, hun er træt. Måske er det al den friske havluft eller også er det bare graviditeten. De gamle, men renskurede brædder knager let og en duft af parfume og små suk og stønnen kommer ud gennem den halvt åbne dør til Constance og Heinrich værelse. Eliza ved, at det er Heinrich der har nattevagten og stopper. Hun kigger ind. Hvad ser hun og hvad tænker hun om det?

Tip til spilleder: Hvad hun end ser er okay og kan være et udslag af en begyndende vrangforestilling.

Scene 5 Et privilegeret liv

Tilstede: Eliza, Constance og Mary

Det er sent og pigerne sidder og snakker

Både Eliza og Mary er lidt nysgerrige når det kommer til det med at have vokset op i en fornem og rig familie. Det må da have været vidunderligt! Hvad vælger Constance at fortælle? Bliver hun lidt provokeret af deres fordom om at det at være rig næsten er det samme som at være lykkelig eller at have det nemt? Eller spiller hun med og fortæller om fantastiske baller og smukke kjoler?

Scene 6 En tragedie

Tilstede: Eliza og Mary

Eliza og Mary er ved at muge ud i den lille stald. Mary har godt lagt mærke til Elizas fine bule på maven. Uden at ville presse på begynder Mary stille at fortælle om dengang hun var gravid. Hvordan gik graviditeten? Og hvad med fødslen og det at have en et spædbarn? Og hvordan reagerer Eliza spørger hun ind til noget, giver hun igen ved at give lidt af sig selv?

Scene 7 Et skænderi og stormvejr på vej

Tilstede: Constance og Heinrich

Normalt slår regnen mod ruden, her overdøver lyden fra havet og vinden næsten alt. Vinden har taget til, havet frårer af skummende bølger og gamle McDougal er synligt bekymret og det smitter af på alle. Ingen får en rolig aften i aften. Constance og Heinrich er i spisesalen, hvor Constance var ved at dække op, da Heinrich kommer og siger hun skal gå ud at hjælpe med fårene og bagefter bliver hun nødt til at holde øje med gasfyret. Hverken får eller gas hører under Constance spidskompetencer... og Constance er ved at eksplodere af bar frustration.

Handout til Heinrich i scene 7:

Jo mere Constance brokker sig jo mere ondt i hovedet får du det en dunkende hovedpine.

Scene 8 Den mistede barndom

Tilstede: Eliza og Fion

Fion vil have Eliza til at tage tilbage og helst inden stormen kommer. Og så er der jo lige en graviditet, han nok, om end nødigt, vil spørge ind til? Hvordan reagerer Eliza vil hun sendes væk af far igen? Vi er øverst oppe i fyrtårnet hvor det larmer og lugter af gas.

Handout til Fion scene 8:

Du bør måske stoppe med at ryge pibe, din hals hør ondt og brænder. Er du rød på halsen?

Scene 9 Stormen

Tilstede: Mary, Elisa og Constance

På trods af de tre kvinders advarsler er mændene gået ud for at få den lille jolle længere op på land og få surret et par andre ting fast og lukket af. Stormen har hurtigt taget til og ser kun ud til at blive værre. Fra vinduet kan kvinderne ane skikkelserne af mændene da de kommer tilbage fra stranden og fortsætter hen mod kanten af klippen og stalden. De ånder lettet op og Mary bemærker, at de nok også lige vil tjekke op på dyrene, da to af skikkelserne begynder at slå løs på hinanden. Constance er på vej ud, men Mary ser tydeligt en af skikkelser skubbe den anden ud over klippen, men hvem? Marys skrig får de andre til at styrte hen til vinduet. Hvad har Mary egentlig set og hvad vælger de hver især at gøre?

Scene 10 Fyret

Tilstede: Constance og Eliza

Ingen ved stadig noget som helst om hvad der sket med mændene og hverken Constance eller Eliza har styr på hvordan et fyrtårn fungerer. Men alle tre kvinder er opsatte på at driften af fyret ikke lider under mændenes mændenes fravær.

Hvem er god til teknik/mekanik og har et lille dit gen? Hvem har overblik og initiativ? Og hvem står måske bare helt af på opgaven?

Handout scene 10 til Eliza: Du kan lugte din far, han er lige i nærheden, den skarpe lugt af hans tobak er IKKE til at tage fejl af.

Tips til spilleleder:

Avis med overskrifter stormen og hvalfangerskibet der melder om at fyret er ude af funktion vises efter scenen. OBS I scenen skal fyret gerne komme til at virke.

Scene 11 Fårene

Tilstede: Mary, fårene (Kathleen, Patrik og Shannon) og hyrdehunden Edgar. Dyrene spilles af spilleder.

Ingen har set mændene siden stormen, er de mon alle tre døde eller har en eller to gemt sig og hvad var det der skete? Nå, men dyrene skal jo passes. Mary går roligt og giver dyrene mad og lidt tørt halm, mens hun snakker med sig selv.

Handout scene 11 til Mary: Du synes hele tiden du høre din mands hosten, er du ved at gå fra forstanden, har sorgen og nu angsten fået dig til at høre ting?

Scene 12 Uret

Tilstede: Constance (og måske senere Mary og Eliza).

Som med fyret gælder det, at det er rart at tingene fungerer. Constance har taget teten og forsøger at trække uret op, det er snart 2 døgn siden stormen og selvom kvinderne har ledt er der intet spor af mændene. Andet end at Mary sikker på hun havde hørt hendes mands hoste og hans besværede vejtrækning sidst hun var ude ved fårene. Og ja Eliza havde ligeledes sværget på, at hun et par gange oppe i fyret havde kunnet lugte sin fars tobak. Hvad tænker Constance på og lykkes det hende at trække uret op eller skal hun have hjælp?

Til spilleleder scene 12, Lige pludseligt kan Constance mærke et sæt stærke hænder om hendes hals, hun bliver forskrækket og skriger op, men bliver slået hårdt. Inden hun mister bevidstheden ser hun noget hun genkender overfaldsmanden har hendes mands uniformsjakke på, men hørte hun lyden af hans træben mod gulvbrædderne?

Scene 13 Hvalen

Tilstede: Eliza og Mary

Chokket, angsten og en grynene sorg har fået de tre kvinder til at holde sammen, i er blevet afhængige af hinanden og der er kun ganske lidt plads til mistro eller jalousi.

Her til morgen har strømmen ændret sig og det er blevet vindstille. Ja solen titter sågar frem og får havet til at virke dybblåt og græsset til at funkke forårsgrønt. En mærkelig stank nede fra vandet får Mary til at

bede Eliza om at gå med sig ned til den lille strand, Constance ligger i sengen efter overfaldet, men skal nok blive ok igen..

Hvad snakker kvinderne om på vejen derned?

Da de når derned ser de at en hval er strandet og død.

Tip til spilleder:

Avis forside med historien om katastrofen ude på Sheep Island vises efter scenen er slut.

Scene 14 Tobias Murdoch

Tilstede: Tobias Murdoch, Gentle Wolf og Løjtnant Pierre Marbillion

For et par dage siden fik Tobias besked om at der var kommet flere meldinger om at fyret ude på øen ikke fungerede, noget var mærkeligt. Tobias har valgt at tage ud at undersøge sagen selv, med sig har han Gentle Wolf og Pierre. Der er helt stille da I ankommer til øen med fyrtårnet. Men da I kommer op kan I se et område med døde dyr på marken og da I kommer ind i selve huset ved I med det samme, at den er helt gal. Blodet stanken og rodet og ikke mindst de tre kvinders udseende var ikke til at tage fejl af. Prøv at beskrive hvad I hver tænker om synet og hvad I nu foretager jer?

Scene 15 og 16 Outro interviews

Tilstede Tobias Murdoch, Pierre Marbillion og på skift de 3 kvinder (Tobias interviewer Mary og Constance og Pierre interviewer Eliza)

Hvad skete der rent faktisk ude på øen og hvordan kunne det gå så galt? Vi er på Murdochs kontor, hvor Murdoch og Marbillion er igang ned at afhører de tre kvinder. Kvinder har siden fundet på øen været under arrest og har været holdt adskilt og har ikke haft mulighed for at modtage besøg.

Collage over spillerkarakterer